

РЕШЕНИЕ

№ 359

гр. Плевен, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-ПАНОВА

Членове: СИЛВИЯ ЦВ. КРЪСТЕВА
ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ЖЕНИ Н. СТОЙЧЕВА
като разгледа докладваното от ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-ПАНОВА
Въззивно гражданско дело № 20234400500607 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. От ГПК .

С решение № 1110 от 27.07.2023г по гр. дело № 2833/23г по описа на РС – Плевен състав на същия съд е ИЗМЕНИЛ определената с Решение № 1606/16.08.2019г. по гр.д. 3806/2019г. на ПлРС, издръжка, която И. Б. П., ЕГН *****, от с гр. К. ул. „В.К.“ ***, е осъден да заплаща за малолетното дете Т. И.в П., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Б. С. С., ЕГН ***** от гр. Плевен, ж.к. „С.“ ***, *** КАТО Я Е УВЕЛИЧИЛ от 160 лв. /сто и шестдесет лева/ на 260.00 лв. /двеста и шестдесет лева/ месечно, платима до 10 - о число на месеца, за който се отнася, считано от 18.05.2023г., до настъпване на законни основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до пълното и изплащане като за иска за горницата до претендираните 300лв. – Е ОТХВЪРЛИЛ СЪЩИЯ като недоказан.

Въззивна жалба срещу решението досежно присъдения размер на издръжката от 200 до 260 лв е постъпила от И. П. чрез неговия процесуален представител ,в която се възразява, че съдът е постановил едно неправилно

решение. Възражава се, че след определянето на предходния размер на издръжката въззивникът на пр актика е бил безработен. Започнал е работа на минимална заплата през м. юни 2023г със срок на изпитване. Според въззивника при заплащане на издръжката в посочения размер за него остават 345 лв, с които трябва да живее. Възражава се, че въззивникът живее в дома на баща си в К. пътува на собствени разноски и трябва да се грижи и за баща си, който е инвалид и с множество заболявания. Възражава се също така, че издръжката е завишена, тъй като по делото не се доказват нужди на детето в такъв размер. Претендира се отмяна на постановеното решение за разликата над 200 лв и отхвърляне на иска за този размер.

Въззиваемата страна оспорва жалбата като неоснователна и възражава, че РС е обсъдил всички обстоятелства по делото и е постановил правилно и законосъобразно решение. Възражава се, че другата страна не заплаща редовно издръжка за детето, налице е инфлация и нарастване на необходимите средства за отглеждане на детето, по делото няма данни каква е пенсията на бащата на въззивника. Претендира се потвърждаване на атакуваното решение на РС.

Заинтересуваната страна, ДСП – отдел Закрила на детето, предоставя решението на спора на съда в интерес на детето.

Въззивният съд, като обсъди оплакванията в жалбата, взе предвид направените доводи, прецени събраните доказателства и се съобрази със законовите изисквания, намира за установено следното:

СПОРНИТЕ ВЪПРОСИ касаят наличието на условия за изменение на постановен размер на издръжка за малолетно дете и размера на това изменение

ЖАЛБАТА е ДОПУСТИМА , НО Е НЕОСНОВАТЕЛНА

РС е приел, че детето Т. И.в П., видно от удостоверение по акт за раждане № 1854/05.06.2011г. на Община Плевен, е родено на 02.10.2011г., към момента на постановяване на решението е малолетно, на 11 навършени години, и е с родители – ищцата Б. С. С. и ответника И. Б. П..

Видно е било от приложения препис от Решение № 1606/16.08.2019г. по гр.д. 3806/2019г. на ПлРС, че ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка за детето в размер на 160.00лв., считано от

06.06.2019г. Не е било спорно по делото, че и понастоящем майката се грижи за нуждите на детето и го отглежда, това е установено и в изготвения по делото социален доклад на ДСП Плевен, в който се сочи, че те живеят в наследствено жилище, съжителстват с родителите на майката, които ѝ оказват помощ. Посочено е било също, че детето е завършило 5.клас в ОУ П.Б. гр. Плевен /за което има представена отделно и служ.бележка/, посещава спортна школа по футбол с мес.такса 30.00лв. /за което също са представени писмени доказателства/, предстои му летен лагер, за който са му необходими 500.00лв. Изслушано по реда на чл. 15 ал. 1 от ЗЗДетето, детето Т. е посочило, че наесен ще учи в 6.клас, живее в близост до училището, в което учи, че тренира футбол в школа, за което заплаща 30лв. месечно, че кара велосипед със скорости в свободното си време, както и че дневно са му необходими по 10лв. джобни. Доходите на майката до 09.02.2023г. са били в размер под минималната работна заплата за страната – 690лв. основна заплата, а след това е получавала парично обезщетение за безработица на осн. чл. 54б ал. 4 от КСО, което от месеците януари до м. април 2023г. възлиза общо на 1296.00лв. Тя не притежава имоти, за които да има вписвания в СВ Плевен за периода 1992г.- 11.07.2023г. От писмото до майката от ДАЗД от 2011г. Е било видно, според РС, че същата е правила опити да бъдат реализирани личните отношения между бащата и детето, но отговорът е бил, че това не може да стане по принудителен ред. От изисканите служебно справки от НАП се установява, че бащата понастоящем работи при минимална работна заплата – 780лв. от 31.05.2023г., а през последните 6 месеца е работил и за един месец /19.12.2022г. – 20.01.2023г./ в Л.Б. при основна заплата 800лв., като по делото не са събрани данни дали е получавал обезщетение в периода между двата трудови договора. Във връзка с твърденията в отговора на исковата молба, по делото са представени нотариален акт от 1986г. за собственост на дворно място с жилищна сграда в гр. К. собственост на бащата на ответника, доказателства, че и двамата са регистрирани на един и същи адрес в гр. К. ЕР на ТЕЛК от 2012г. валидно до 2013г., съгласно което преди 10 години бащата на ответника е бил с определена 78% ТНР.

Според РС съгласно чл. 143, ал. 1 от СК, всеки родител е длъжен съобразно своите възможности и материално състояние да осигурява условията на живот, необходими за развитието на детето. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, родителите дължат издръжка на непълнолетните си деца,

независимо дали те са работоспособни или могат да се издържат от имуществото си. Размерът на издръжката следва да се определи според нуждите на детето и възможностите на задълженото лице да я изплаща. В случая и двамата родители нямат други деца, към които да са безусловно задължени. Според РС установено е по делото, че и двамата родители нямат разходи за наем, живеят в жилища на родителите си. При определяне на предходния размер на издръжка за детето, която е била в размер на 160.00 лв. месечно само от бащата, детето е било на 8 години, а понастоящем е над десетгодишно, предстои му навършване на 12 години през настоящата календарна година. От определянето на тази издръжка до момента са изминали 4 години, през които социално-икономическите условия в страната са се променили значително - минималната работна заплата за страната е нараснала от 560 лв. на 780 лв. Поради това, и предходно определения размер на издръжка от бащата, към днешна дата е под законоустановения минимум от 195.00 лв. от един родител. РС е приел, че според официалните статистически данни, изнесени от НСИ до момента, през първото тримесечие на 2023 г. потребителският паричен разход средно на едно лице в домакинство са в размер на 1754.66 лв., от които, като се приспадат средства за алкохолни и тютюневи изделия, данъци, осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства и изплатени дългове общо в размер на 399.63 лв., може да се направи извод, че реалната месечна издръжка на едно дете през един месец от това тримесечие, без значение на възрастта му, е в размер на 451.68 лв. /арг. $1754.66 \text{ лв.} - 399.63 \text{ лв.} = 1355.03 \text{ лв.} : 3 = 451.68 \text{ лв.}$ /. Израстването на детето в случая е значително, то е завършило вече 5. клас, посещава съвсем осъзнато школа по футбол, за която заплаща месечна такса от 30.00 лв., има нараснали разходи за храна и джобни пари, поради което РС е определил средномесечна нужда за него в размер на 460 лв., която следва да се разпреди между двамата родители. Според РС, майката, която към момента е безработна и месечното подпомагане от държавата следва да е изтекло /съгл. посочения в удостоверение на НОИ чл. 54б ал. 4 от КСО, минималния размер на обезщетението е за срок 4 месеца/, дължи наред с бащата месечна издръжка за детето, независимо, че полага непосредствените грижи за него, и съдът определя размера на дължимата от нея издръжка на 200 лв. месечно. Остатъкът от нуждите на детето - 260 лв. месечно, следва да се поеме от бащата. Бащата е в работоспособна възраст, не полага

непосредствената грижа за детето, а и нуждите на това дете във възрастта, на която е то понастоящем предполагат издръжка от бащата, по-висока от минималната такава от 195.00лв. Възражението му, че полага грижи за своя болен баща почива на неактуални данни за инвалидността на бащата, липсват данни каква стойност от лекарствата за неговите заболявания се поемат от НЗОК, а и съдът взема предвид, че съгласно чл. 141 от СК родителите са втори ред от правоимащите издръжка лица след първия ред – деца и съпруг, още повече, че за малолетното дете издръжката е безусловна. Поради горното, според РС, искът се явява основателен и следва да бъде уважен до размер от 260.00лв., а за горницата до претендираните 300лв. – следва да се отхвърли, като недоказан.

РЕШЕНИЕТО на Плевенски районен съд е законосъобразно

РС е изложил подробни мотиви, които се споделят от въззивната инстанция изцяло и не следва да се преповтарят във вида, в който са изложени.

Следва да се отбележи още, че по делото липсват доказателства за наличието на задължения за издръжка на бащата към други малолетни лица, а майката полага всички останали грижи по отглеждане и възпитание на детето, които също са материално оценени. Не са основателни възраженията за липсата на доказателства за нуждите на детето, обосноваващи присъдения размер на издръжката. По делото са налице доказателства за училище, извънкласни мероприятия, възраст и нужди на детето от храна, облекло и учебни пособия. РС – Плевен подробно е обосновал дължимия размер на издръжка като е съобразил всички относими обстоятелства. Отговорил е и на въпроса относно необходимостта от грижи на бащата на детето към своя родител.

Пред Пл ОС не са представени доказателства при спазване на разпоредбата на чл. 266 от ГПК, които да водят до извод, различен от този на първоинстанционния съд.

С отговора на въззивната жалба са претендирани разноски от въззиваемата страна, но по делото няма доказателства такива да са направени в някакъв размер, поради което не следва да се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 1110 от 27.07.2023г по гр. дело № 2833/23г по описа на Плевенски районен съд КАТО ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____